

Endelig kan jeg til Slutning ikke tilbageholde en Udtalelse om, at det forekommer mig, at det vilde være et ganske mærkeligt Udslag af den Sympati, som fra flere Sider er kommen til Orde lige over for Agravbevægelsen, om man, lige straks da denne er rejst, som Svar paa Agravernes Fordring, Resultater til Fordel for Landbruget, vilde give dem en Valgkredslov til Fordel for Kjøbenhavn. Jeg synes, at det næsten vilde være Ironi, om man bød dem dette, og det er mit bestemte Haab, at i alt Fald de Medlemmer, der repræsenterer Landkredse, ville betænke sig to Gange, inden de gaa med til overhovedet at gennemføre noget af de Forslag, som der her har været Tale om. Hermed kan jeg foreløbig slutte. Jeg vil sige, at det er med Resignation, at jeg stemmer for dette Forslags Overgang til anden Behandling, og jeg vilde ikke gøre det, naar det ikke var min Mening, at vi i det hele have den Pligt at forhandle saa vidt muligt om enhver Sag, der kommer frem.

Votter: Der er ingen, der skal bestyrlde Rigsdagen for, at den har forhastet sig med at faa dette Forhold ordnet; man har i den sidste halve Menneſkealder arbejdet paa at bringe Valgkredsloven i Overensstemmelse med Grundlovens § 32. Spørger man om, hvad der fremkaldte Bevægelsen den Gang, er der vistnok ikke Tvivl om, at det har været, at man vilde søge at opfylde de Bestemmelser, som man har ment, Grundloven indeholdt, og det er ogsaa gaaet igennem den lange Periode, der er hengaaet under Arbejdet for denne Sag. Og jeg kan ikke se rettere, end at der er et Enten—Eller; for Resten er det ogsaa noget, som blev fremhævet af det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen): Enten maa man opfylde Grundlovsbestemmelsen, eller ogsaa maa man søge at faa Forsatningen eller Grundloven revideret paa det Punkt, hvor man er i Uoverensstemmelse med den. Den sidste ærede Taler fremhævede, at det Forslag, der var kommet fra Landstinget, hverken var tilfredsstillende, hvad Retfærdigheden angaar, eller over for Grundloven, og det kan godt være, at det ærede Medlem for saa vidt har Ret. Jeg kan i alt Fald ikke læse Grundlovens § 32 saaledes, at naar der staar anført, hvad for Resten ogsaa den ærede sidste Taler fremhævede og stærkt pointerede, at Kredsenes Antal eller Folketingsmændenes Antal skulde staa i Forhold til Indbyggerantallet, saaledes at der er 1 Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere, at det da skal regnes absolut strengt ud, saa at der skal staaes

nøjagtigt 16,000 ud til hver Kreds. Men jeg kan lige saa lidt se, at man er berettiget til at sige, at Grundloven er oplydt, naar der er en saadan Forfel, som der virkelig findes for Tiden. Jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at man bør ikke ved Valgkredsloven hænge sig alt for stærkt i Folketallet. Man bør ogsaa, som han fremhævede, tage noget Hensyn til de vidt spredte, tyndt befolkede Egne og lægge Kredsene saaledes, at Loven kommer dem noget stærkere til Fordel end de tæt bebyggede Dele af Landet og de større Byer. Jeg tror, det er fuldt ud i Flugt med Tanken i Forsatningen. Jeg ser heller ikke rettere, end at der i de Forslag, som ere blebne vedtagne her i Folketinget ved tidligere Beslignheder, netop er taget disse Hensyn. Og jeg tror, at lige saa vist, som det i de senere Aar er gaaet saaledes, at Forstydningen har fundet Sted ind til Byerne, kan der komme Tider, hvor det igen gaar til den modsatte Side. Jeg tror, at det at faa Forsatningen bragt i nøje Overensstemmelse med de forskellige Forhold, som fremtræde til de forskellige Tider, vil være meget vanskeligt; men jeg ser ikke rettere end, naar man altsaa kommer ind paa det Spørgsmaal, og naar man har staaet og forhandlet om det i en meget lang Aarrække, maatte det dog endelig en Gang komme dertil, at man maatte se at faa en Løsning. Af de to Veje, som man kunde gaa, maa man, og derom synes alle at være enige, fra alle Sider erkende, at den ene Vej, den i Ojeblikket at søge tilvejebragt en Grundlovsforandring, egentlig er lukket. Ingen tør, selv om de nære de stærkeste Ønsker i saa Henseende, driste sig til at paastaa, at det virkelig vilde være muligt under de nuværende Forhold at faa gennemført en Grundlovsforandring, saa at man ad den Vej kunde komme til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal. Men selv om det kunde tænkes, selv om det var muligt at komme til en saadan Løsning i en nær Fremtid, er man ikke færdig dermed. Vi vilde desuagtet blive nødt til at søge en Omlægning af Valgkredsen; saaledes som de nu ligge, synes Forholdet mig at være en Umulighed. Som jeg allerede har sagt, kan jeg give den ærede sidste Taler Ret i, at man bør tage noget Hensyn til de tyndt befolkede Egne. Der findes, som ganske rigtigt pointeret, Kredse i Sylland, som maale, han har ikke overdrevet det ved at sige, 20 Kvadratmile. Naar vi, som Tilfældet har været adskillige Gange, i alt Fald i den Tid, jeg har været Medlem af Folketinget, have maattet tumle omkring i